

τῶν αὐτοῦ. 29 Καὶ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν εὐνουςτέρους καὶ μετριοτέρους τοὺς ἀντιδίκους ἡμῖν εἶναι τῶν οἰκειοτάτων; Κἀκεῖνον μὲν, ὃ καὶ ἀναγκαῖον εἶ ποιεῖν ἡμᾶς καὶ αἰσχρὸν ἡμῶν ἀμελήσαι, μηδὲν τῶν αὐτοῦ ἡμῖν δοῦναι, τούτους δέ, οἷς οὐτ' ἀνάγκη ἐστὶν οὐτ' αἰσχύνην οὐδεμίαν φέρει τῶν οὐ προσηκόντων, ὥς φασιν, ἡμῖν μεταδιδόναι; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὦ ἄνδρες, πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει.

30 Ἐπειτα, εἰ μὲν καὶ νῦν οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων ἐτελεύτησεν ὥσπερ ὅτε τὰς διαθήκας ταύτας ἐποιήσατο, εἰκότως ἂν τις ὑμῶν πιστεύσειε τοῖς λόγοις τοῖς τουτωνί· νυνὶ δὲ πᾶν τοῦναντίον εὐρήσετε. Τότε μὲν γὰρ ἔτυχε Δεινία, ὃς ἡμᾶς ἐπετρόπευε, διάφορος ὢν ἡμῖν τε οὕτω χρώμενος τούτοις τε ἅπασιν ἐπιτηδείως διακείμενος· νῦν δὲ τούτων μὲν τισι διάφορος ἐγένετο, ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρήτο οἰκειότατα. 31 Καὶ ἐξ ὧν μὲν αὐτῷ πρὸς τούτους ἐγένετο ἡ διαφορά, περίεργόν ἐστι λέγειν· σημεία δὲ ὑμῖν ἔρω μεγάλα, περί ὧν καὶ μάρτυρας ἔξω παρασχέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ θύων τῷ Διονύσῳ καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας καλέσας καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλούς, Φερένικον οὐδαμοῦ παρεστήσατο. Ἐπειτα μικρὸν πρὶν τελευτήσαι βαδίζων εἰς Πάνορμον μετὰ Σίμωνος καὶ συντυχῶν αὐτῷ, προσειπεῖν οὐκ ἐτόλμησεν. 32 Ἐτι δὲ πρὸς τούτοις πυνθανομένου τὴν διαφορὰν τοῦ Σίμωνος τὴν τ' ἔχθραν διηγήσατο καὶ προσηπείλησεν ὅτι δηλώσειέ ποτ' ἂν τούτῳ ὥς διάκειται πρὸς αὐτόν. Καὶ ὥς ἀληθῆ λέγω, κάλει <μοι τοὺς> μάρτυρας.

< Μάρτυρες >

33 Οἴεσθε οὖν, ὦ ἄνδρες, τὸν οὕτως πρὸς ἑκατέρους ἡμᾶς διακείμενον ἡμῖν μὲν, οἷς οἰκειότατα ἐχρήτο, οὕτως